

Baltā galdauta svētki

2017

Kā mani vecāki un vecvecāki nokļuvuši un dzīvo
Valkā.

Lielceļa malā mājiņa maza,
Bet ar varenu ozolu dārzā;
Liels un kupls tas izaudzis,
Daudziem vējiem spītējot.

Visa pamatā divas saknes.
Vienas sākums Rūjienā,
Tā pletusies un stīgojusī
Te līdz Alūksnei, te Kocējiem.
Bet otra sakne sadalās vēl mazāka,
Vienu ar līksumiem kā upi sākas "Jelīcās",
Otra, mazliet mazāka, sākas Smuļos.
Tās skolā satikušās, savijušās,
Un te palikušās.
Abas kopā deju viņpulas sagriezušās,
Savu pamatu te stipru līkušās.

Varens un stiprs sētsvidus ozols
Ne vien ar saknēm Valkas smiltīs,
Bet zaru čokas plaši pletis -
Tās kupla un stīejas valkas čobežām pāci.
Jk čudeni zīles kait,
Un putni un vējš tās pasautē kaita.
Zīle no zema maula,
Jaunu dzīvi sāk,
Bet ozols - tās tēvs,
un ozols - tās māte.

Mūsu ozola skats
Rīgas vičzienu mēča,
Kā ar aug tās zīle,
Gudra un cēla, un stipra
Un gatava jaunai audzi sākt.
Bet daļa zīļu tepat,
Pieaug spēkā un gudrībā.
Ozols - latvijas lepnums;
Mana dzimta - Valkas lepnums.

Sanda Kate Šepīte